

Cumhuriyet 20.06.2007

PANO**DENİZ KAVUKÇUOĞLU****Tarih Her Sabah Yeniden Başlar Yazılmaya**

Emeğin en yüce değer sayıldığı, insanın insan tarafından sömürülmediği bir barış dünyası, farklı renklerden, ırklardan, dinlerden, dillerden bir kardeş bahçesi...

Sınırsız, özgür...

Böyle bir dünya değil miydi, düşlediğimiz, özlediğimiz, kurmayı umut ettiğimiz?

Olmadı, yenildik. Kısımlardan geçtik. Ömürlerimizi darağaçlarında, yıllarımızı demir parmaklıklar ardında, sürgünlerde bıraktık. İhanetler gördük, büyük ihanetler...

Yenilgimizi, ölümlerimizi, yiten yıllarımızı, uğradığımız ihanetleri '*tarihin sonu*' ilan ettiler. Duyulmuş en büyük yalandı, ama inananlar da çıktı bu en uzun kuyruklu yalana, belki korktuklarından, belki de böylesi işlerine geldiğinden inandılar, döndüler.

Nasıl inanılabilirdi bu yalana, tarihin sonunun geldiğine? Üstelik de tam tersine, yeniden başlıyordu tarih, onların sonunu ilan ettikleri yerde, o noktada. Hem hamam aynı, tas aynıken nasıl inanılabilirdi bu safsatalara.

Öyle değil mi?

Yozlukları ve yozlaşmalarıyla, **Karl Marks** 'ın, **Friedrich Engels** 'in kemiklerini mezarlarında ters döndüren '*reel sosyalizm*' çürüyüp çökmüş, yıkılmışken, dünya tek kutuplu bir avlağa dönüşmüş, emperyalizm 'küreselleşip' insanlık üzerinde eskisinden çok daha acımasız, çok daha ölümcül bir sömürü sultanı, kendi çıkarına yeni bir dünya düzeni kurmuşken...

Emperyalizm hiç bu kadar çıplaklaşmamış, ölümcül yüzünü hiç bu kadar açık göstermemişti, Vietnam'da batağa saplandığından bu yana. İşte yalanlarla, dolanlarla işgal edilen, kan gölüne çevrilen komşumuz Irak, birbirine düşürülen her soydan, her inançtan Iraklılar, bitmeyen, bitirilmek istenmeyen ölümler...

Her şey o kadar ortada ki!

Ne var ki emperyalizme karşı olmak yetmiyor tek başına kurtuluş için, özgürleşmek, özgür yaşamak için; Iraklıların da, bizim de, dünya insanlığının da gerçeği bu, aynı. Emperyalizmden kurtulabilmek için kapitalizmi yenmek gerekiyor önce, kapitalizmi yenerek emeği özgürleştirmek gerekiyor.

Kapitalizme karşı savaşım vermeden, emeği özgürleştirmeden insan da, ülke de kurtulamaz, demokrasi de kurulamaz. O barış dünyası, o sınırsız kardeş bahçesi hiç gerçekleşemez.

Bu acılı dünyada tek başımıza kalsak da ütopyalarımızdan, başka bir dünyaya dair hayallerimizden vazgeçmeyelim, derim ben.

Unutmayalım ki, tarih her sabah yeniden yazılır. Sonu yoktur tarihin, insanlık yaşadıkça da gelmeyecektir sonu.

22 Temmuz günü sandık başına gittiğimizde, oyumuzu kullanırken düşünelim:

Kim, kimler kurtuluşa, özgürlüğe, barış dünyasına, kardeş bahçesine dair ütopyamızı, hayallerimizi paylaşıyor?

Kim, kimler bir insanlık suçu olan emperyalizme, onun zemini olan kapitalizme karşı savaşımı öngörüyor?

Kim, kimler emeğin özgürlüğünden, emeğin kurtuluşundan, insanın insanı sömürmediği bir dünyadan yana?

Gerisi laf-ı güzaf, inanın bana.

(e-posta: dkavukcuoglu@superonline.com)

-- eHaberçi --

-- Gizle --

[BU BELGENİN ANA SAYFASINA GECİS]

Garildi 1.0 [Aybim Bilgisayar Tic. Ltd.](http://www.aybim.com.tr) tarafından hazırlanmıştır. Yorum ve Onerileriniz için : garildi@yore.com.tr